

Міністерство освіти і науки України

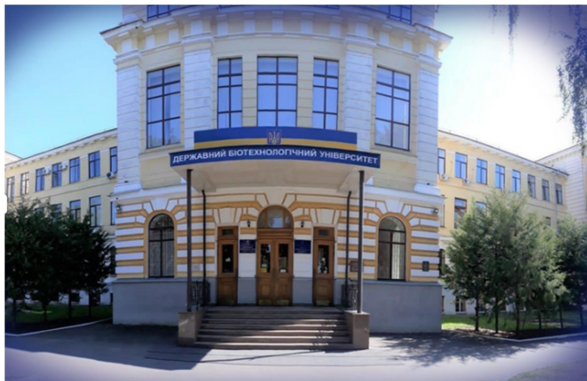
**ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**Факультет менеджменту, адміністрування та права
Кафедра менеджменту, бізнесу і адміністрування**

ВСТУП ДО ФАХУ ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Базова контролююча програма

для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої
освіти денної та заочної форми навчання спеціальностей
073 «Менеджмент» та 281 «публічне управління
та адміністрування»

**Харків
2024**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ПРАВА
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ, БІЗНЕСУ І АДМІНІСТРУВАННЯ

ВСТУП ДО ФАХУ ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Базова контролююча програма
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої
освіти денної та заочної форми навчання спеціальностей
073 «Менеджмент» та 281 «публічне управління
та адміністрування»

Затверджено рішенням навчально-методичної
комісії факультету менеджменту,
адміністрування та права
Протокол № 1 від
17.09.2024 р.

Харків
2024

УДК 005:378.147.091.33-027.22](072)

В 52

Схвалено

на засіданні кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування
Протокол № 2 від 04.09.2024 р.

Рецензенти:

Данько Ю.І., проректор з наукової роботи Сумського національного аграрного університету, д-р екон. наук, професор;

Ніценко В.С. – доктор економічних наук, професор кафедри бухгалтерського обліку, аналізу и аудиту Одеського національного університету імені І.І. Мечникова.

В 52 Базова контролююча програма для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної та заочної форми навчання спеціальностей 073 «Менеджмент» та 281 «публічне управління та адміністрування» / Укладачі: Воронкова А.А., Храпач К.Г., Харків: ДБТУ, 2024. – 30 с.

Базова контролююча програма підготовлена колективом авторів кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування ДБТУ відповідно до освітньо-професійних програм «Менеджмент» і «Публічне управління та адміністрування». В навчальному виданні наведено матеріали для проведення контролю та визначення рівня засвоєння здобувачами основних понять та категорій вищої освіти, набуття ними первісних знань та початкових умінь з організації самостійної роботи, планування навчально-дослідної діяльності, ознайомлення з майбутньою професією, закріплення практичних навичок роботи з інформаційними ресурсами та дотримання академічної доброчесності.

УДК 005:378.147.091.33-027.22](072)

Відповідальний за випуск: к.е.н., доцент А.А.Воронкова.

© Воронкова А.А., Храпач К.Г.,
2024 © ДБТУ, 2024

ВСТУП

Контроль навчальної діяльності здобувача є важливим компонентом освітнього процесу, спрямованим на оцінювання рівня засвоєння знань і навичок. Його основні цілі включають перевірку ефективності навчання, виявлення прогалин у знаннях, стимулювання навчальної діяльності та формування відповідальності у здобувачів.

Дана Базова контролююча програма розроблена для проведення як поточного контролю, які проводять під час занять для оцінки регулярного засвоєння матеріалу; проміжного контролю, модульні роботи, які узагальнюють знання за певний період навчання та підсумкового контролю, заліку, для оцінки рівня підготовки здобувача.

Контроль є невід'ємною частиною навчального процесу, яка дозволяє оцінити якість засвоєння знань та сприяти їхньому покращенню. Ефективне застосування різних форм і видів контролю сприяє підвищенню якості освіти та професійної підготовки майбутніх спеціалістів.

Видання призначене здобувачам першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної та заочної форми навчання спеціальності 073 Менеджмент та 281 «Публічне управління та адміністрування».

Тести Вступ до фаху та академічна доброчесність

1. Болонський процес – це:

а) процес віддалення і гармонізації систем освіти країн Європи в рамках Болонської угоди з метою створення єдиного європейського простору вищої освіти;

б) процес зближення і гармонізації систем освіти країн Європи в рамках Болонської угоди з метою створення єдиного європейського простору вищої освіти;

в) процес зближення і гармонізації систем освіти країн Європи в рамках Мінської угоди з метою створення єдиного європейського простору вищої освіти;

г) процес віддалення і гармонізації систем освіти країн Європи в рамках Мінської угоди з метою створення єдиного європейського простору вищої освіти.

2. Скільки основних принципів закріпила Болонська конвенція?

а) 3

б) 5

в) 7

г) 6

3. В якому році був створений закон "Про "вищу освіту"?"

а) 2016

б) 2014

в) 2010

г) 2012

4. Скільки країн є учасниками Болонського процесу?

а) більше 40;

б) менше 40;

в) 39;

г) 27.

5. Кредит ЄКТС – це

а) послідовне засвоєння навчального матеріалу рівними, цілісними, логічно впорядкованими і обґрунтованими частинами (модулями), результати якого є підставою для визначення місця (рейтингу) учня серед однокласників;

б) це форма організації навчального процесу, яка ґрунтується на поєднанні модульних технологій та використання залікових одиниць — залікових кредитів;

в) одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання.

Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС;

г) одиниця Європейської кредитно-трансферної та акумулюючої системи (36 академічних годин), яка визначає навчальне навантаження необхідне для засвоєння змістових модулів.

6. Яким вимогам має відповідати викладач закладу вищої освіти?

а) висока професійна компетентність, педагогічна компетентність, комунікативна компетентність;

б) висока професійна компетентність, педагогічна компетентність, знання маркетингу;

в) висока професійна компетентність, педагогічна компетентність, знання іноземних мов

г) висока професійна компетентність, педагогічна компетентність, вмінням конфліктувати

7.У якому році було започатковано Болонський процес на рівні держав в університеті м.Болонья (Італія)

а) 2016

б) 1999

в) 2010

г) 2012

8. Які із завдань не відносяться до Болонського процесу?

- а) введення системи кредитів (ECTS);
- б) сприяння мобільності шляхом подолання перешкод для забезпечення руху студентів, вчителів, дослідників, адміністративного складу;
- в) сприяння європейській співпраці щодо забезпечення якості;
- г) обов'язкове вивчення англійської мови.

9. Безперервність освіти означає:

- а) доведення культурно-освітнього рівня особистості до рівня суспільних потреб, що завжди оновлюються;
- б) постійне оновлення загальноосвітньої та фахової підготовки, перетворення здобуття освіти на процес, що триває упродовж усього життя;
- в) між початковою, загальноосвітньою та вищою освітою відсутні пробіли;
- г) вступивши до першого класу закінчує магістратуру без перерв.

10. Організація освітнього процесу з підготовки здобувачів вищої освіти здійснюється:

- а) з дотриманням вимог державних стандартів,
- б) за освітніми програмами, навчальними та робочими навчальними планами,
- в) індивідуальними планами здобувачів вищої освіти;
- г) усі відповіді вірні.

11. До принципів організації освітнього процесу відносять:

- а) студентоцентроване навчання;
- б) самостійність (зміщення акценту в навчанні з аудиторної роботи на самостійну);
- в) індивідуальний підхід; науковість; демократичність; незалежність від політичних партій, громадських і релігійних організацій;
- г) усі відповіді вірні.

12. Правила прийому до відповідного закладу вищої освіти щороку

затверджуються

- а) вченою радою Університету;
- б) на засіданні випускової кафедри;
- в) зборами трудового колективу факультету;
- г) конференцією студентського самоуправління.

13. Гарант освітньої програми відповідає за

а) за дисципліну здобувачів освіти;

б) забезпечення якості викладання та навчання на освітній програмі;

в) правила прийому до закладу вищої освіти;

г) зміст освітньо-професійної програми.

14. В Університеті навчання здобувачів вищої освіти не здійснюється за рівнем вищої освіти:

а) загальноосвітній;

б) перший (бакалаврський);

в) другий (магістерський);

г) третій (освітньо-науковий).

15. Підставою для присудження відповідного ступеня вищої освіти (бакалавр, магістр, доктор філософії) є

а) успішне виконання Правил прийому до відповідного закладу вищої освіти;

б) успішна задача здобувачем осінньої сесії;

в) успішна задача здобувачем літньої сесії;

г) успішне виконання здобувачем відповідної освітньої (освітньо-професійної чи освітньо-наукової) програми.

16. Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова) програма, це

а) нормативний документ Університету, що визначає зміст і організацію освітнього процесу за конкретною спеціальністю на основі відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми;

б) нормативний документ Університету, що складається для кожного курсу (року навчання) на основі навчального плану спеціальності та за результатами обрання студентами вибіркових дисциплін на поточний навчальний рік, і визначає конкретні форми та обсяг проведення навчальних занять, форми і засоби контролю та атестації;

в) - система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти;

г) нормативний документ Університету, який визначає конкретні терміни проведення занять, практик, поточного, підсумкового контролю, атестацій, канікул.

17. Навчальний план, це

а) нормативний документ Університету, що визначає зміст і організацію освітнього процесу за конкретною спеціальністю на основі відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми;

б) нормативний документ Університету, що складається для кожного курсу (року навчання) на основі навчального плану спеціальності та за результатами обрання студентами вибіркових дисциплін на поточний навчальний рік, і визначає конкретні форми та обсяг проведення навчальних занять, форми і засоби контролю та атестації;

в) - система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти;

г) нормативний документ Університету, який визначає конкретні терміни проведення занять, практик, поточного, підсумкового контролю, атестацій, канікул.

18. Робочий навчальний план, це

а) нормативний документ Університету, що визначає зміст і організацію освітнього процесу за конкретною спеціальністю на основі відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми;

б) нормативний документ Університету, що складається для кожного курсу (року навчання) на основі навчального плану спеціальності та за результатами обрання студентами вибіркового дисциплін на поточний навчальний рік, і визначає конкретні форми та обсяг проведення навчальних занять, форми і засоби контролю та атестації;

в) - система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти;

г) нормативний документ Університету, який визначає конкретні терміни проведення занять, практик, поточного, підсумкового контролю, атестацій, канікул.

19. Графік освітнього процесу, це

а) нормативний документ Університету, що визначає зміст і організацію освітнього процесу за конкретною спеціальністю на основі відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової) програми;

б) нормативний документ Університету, що складається для кожного курсу (року навчання) на основі навчального плану спеціальності та за результатами обрання студентами вибіркового дисциплін на поточний навчальний рік, і визначає

конкретні форми та обсяг проведення навчальних занять, форми і засоби контролю та атестації;

в) система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти;

г) нормативний документ Університету, який визначає конкретні терміни проведення занять, практик, поточного, підсумкового контролю, атестацій, канікул.

20. Чи мають право здобувачі освіти на:

- а) вибір форми навчання;
- б) трудову діяльність у позанавчальний час;
- в) будь-які форми експлуатації, фізичного та психічного насильства;
- г) безкоштовне користування бібліотекою, інформаційними фондами, послугами навчальних, наукових, медичних та інших підрозділів Університету.

21. Формальна освіта – це

а) освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою;

б) освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

в) освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема, під час повсякденної

діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям;

г) спосіб здобуття освіти, що передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти із навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації на основі відповідних договорів.

22. Неформальна освіта – це

а) освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою;

б) освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

в) освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема, під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям;

г) спосіб здобуття освіти, що передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти із навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації на основі відповідних договорів.

23. Інформальна освіта (самоосвіта) – це

а) освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою;

б) освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою

освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

в) освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема, під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям;

г) спосіб здобуття освіти, що передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти із навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації на основі відповідних договорів.

24. Дуальна форма освіти –

а) освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою;

б) освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;

в) освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема, під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям;

г) спосіб здобуття освіти, що передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти із навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації на основі відповідних договорів.

25. Що з переліченого не відноситься до основних видів навчальних занять в ДБТУ:

а) лекція, лабораторне, практичне,

б) семінарське заняття, індивідуальне заняття,

- в) консультація;
- г) акредитація та ліцензування освітньо-професійної програми.

26. Лекція, це

а) форма аудиторної роботи, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни;

б) вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліді з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методиками експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі;

в) вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом виконання здобувачем вищої освіти відповідно сформульованих завдань;

г) вид навчального заняття, під час проведення якого науково-педагогічний працівник організовує дискусію за попередньо визначеними темами, можуть проводитися у формі бесіди, дискусії, рецензування та обговорення доповідей, до яких здобувачі вищої освіти готують тези виступів.

27. Лабораторне заняття, це

а) форма аудиторної роботи, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни;

б) вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліді з метою практичного підтвердження окремих теоретичних

положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методиками експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі;

в) вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом виконання здобувачем вищої освіти відповідно сформульованих завдань;

г) вид навчального заняття, під час проведення якого науково-педагогічний працівник організовує дискусію за попередньо визначеними темами, можуть проводитися у формі бесіди, дискусії, рецензування та обговорення доповідей, до яких здобувачі вищої освіти готують тези виступів.

28. Практичне заняття це

а) форма аудиторної роботи, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни;

б) вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліди з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методиками експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі;

в) вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом виконання здобувачем вищої освіти відповідно сформульованих завдань;

г) вид навчального заняття, під час проведення якого науково-педагогічний працівник організує дискусію за попередньо визначеними темами, можуть проводитися у формі бесіди, дискусії, рецензування та обговорення доповідей, до яких здобувачі вищої освіти готують тези виступів.

29. Семінарське заняття це-

а) форма аудиторної роботи, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни;

б) вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти під керівництвом науково-педагогічного працівника особисто проводить натурні або імітаційні експерименти чи досліди з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методиками експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі;

в) вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організує детальний розгляд здобувачами вищої освіти окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом виконання здобувачем вищої освіти відповідно сформульованих завдань;

г) вид навчального заняття, під час проведення якого науково-педагогічний працівник організує дискусію за попередньо визначеними темами, можуть проводитися у формі бесіди, дискусії, рецензування та обговорення доповідей, до яких здобувачі вищої освіти готують тези виступів.

30. Основними моральними принципами, якими повинні керуватися учасники освітнього процесу є:

а) принципи законності; взаємної довіри; чесності та порядності;

б) справедливості та об'єктивності; компетентності й професіоналізму; відповідальності; партнерства і взаємодопомоги; взаємоповаги;

в) академічної доброчесності; прозорості; безпеки та добробуту; особистого прикладу; толерантності; сміливості; академічної свободи; шанобливості;

г) усі відповіді вірні.

31. Академічна доброчесність – це

а) сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень;

б) суворе дотримання учасниками освітнього процесу Конституції, приписів законів України та інших діючих нормативних документів, що регламентують науково-педагогічну діяльність, а також стимулюють інших поважати Закон та неупереджено застосовувати його вимоги;

в) коли учасники освітнього процесу повинні бути відповідальними за результати власної діяльності та не уникати взятих на себе зобов'язань;

г) коли учасники освітнього процесу орієнтуються на партнерську взаємодію, колективну працю, паритетну та освітню діяльність.

32. Неприйнятним для учасників освітнього процесу є:

а) дотримання вимог Законодавства України, Загальної декларації прав людини та внутрішніх нормативних документів Університету, не чинити правопорушень і не захочувати їхнє скоєння іншими особами;

б) дотримуватися загальноприйнятих морально-етичних норм, принципів та правил поведінки;

в) дотримуватись принципів та правил академічної доброчесності;

г) порушення норм моралі, принципів та правил етичної поведінки, зокрема негідне поводження у громадських місцях та вживання ненормативної лексики.

33. Порушення норм Кодексу учасниками освітнього процесу може передбачати :

- а) накладання санкцій, аж до відрахування або звільнення з Університету;
- б) бездіяльність;
- в) безнаказовість;
- г) нагородження з відзнакою.

34. До основних форм порушення академічної доброчесності відносять

- а) академічний плагіат, самоплагіат;
- б) фабрикація, фальсифікація, списування;
- в) обман, необ'єктивне оцінювання свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти;
- г) усі відповіді вірні.

35. Наслідком виявлення порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти можуть бути:

- а) повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік й ін.); чи відрахування із закладу освіти (за невиконання вимог навчального процесу);
- б).бездіяльність керівництва університету;
- в) об'явлення догани;
- г) покарання буде при третьому виявленому порушенні академічної доброчесності.

36. Американський підхід до підготовки управлінських кадрів характеризується тим, що:

- а) керівник розглядається як професіонал у сфері управління, який має управлінську освіту в додаток до професійної спеціалізованої освіти (економічної, гуманітарної, юридичної тощо);

б) теоретична підготовка менеджерів підкріплена розглядом кейсів та практичних ситуацій і проходженням виробничої практики на підприємствах;

в) застосовується концепція „навчання за допомогою досвіду”, згідно з якою майбутнього менеджера цілеспрямовано проводять через ряд посад знизу до верху;

г) для підготовки менеджерів різних рівнів широко застосовується система учнівства, наставництва, методи психології.

37. Об'єктом менеджменту виступає:

а) адміністративний апарат управління діяльністю підприємства;

б) елементи зовнішнього середовища господарювання;

в) підприємство як складна багатоелементна система з усіма властивими їй організаційними, економічними, соціальними, технічними та іншими процесами;

г) керівники різних рівнів.

38. Предметом менеджменту на підприємстві є:

а) адміністративний апарат управління діяльністю підприємства;

б) елементи зовнішнього середовища господарювання;

в) підприємство як складна багатоелементна система з усіма властивими їй організаційними, економічними, соціальними, технічними та іншими процесами;

г) всі явища та процеси, пов'язані з організацією та управлінням сумісною діяльністю персоналу для забезпечення досягнення цілей підприємства.

39. До основних функцій менеджменту належать:

а) розпорядництво, координування, делегування та контроль;

б) планування, організація, мотивація, контроль;

в) планування, стимулювання, координація, організація;

г) організація, адміністрування, облік, мотивація.

40. Вибрати вірне твердження:

- а) „менеджмент” і „управління” є ідентичними, тотожними поняттями;
- б) управління є різновидом менеджменту;
- в) менеджмент є різновидом управління;
- г) менеджмент є одним з елементів управління діяльністю підприємства.

41. Кінцевою метою менеджменту є:

- а) забезпечення інтересів та потреб власників підприємства;
- б) реалізація стратегії і тактики розвитку підприємства;
- в) забезпечення прибутковості діяльності підприємства;
- г) здійснення управління діяльністю підприємства у відповідності з основними функціями менеджменту.

42. Менеджмент як вид діяльності – це:

- а) цілеспрямований вплив на колектив або на окремих виконавців для досягнення поставленої мети;
- б) спосіб та манера спілкування з працівниками;
- в) процес контролю за ефективністю використання людських та матеріальних ресурсів;
- г) сукупність концепцій, теорій, принципів, методів і форм управління в умовах ринкової економіки.

43. Місія організації – це:

- а) задоволення потреб споживачів у високоякісній продукції або послугах;
- б) забезпечення максимального прибутку;
- в) дотримання інтересів акціонерів, власників або інвесторів даної організації;
- г) усі вищезазначені відповіді вірні.

44. Визначити, які види діяльності можуть бути делеговані:

- а) функції загального керівництва, ознайомлення потенційних інвесторів з організацією;

- б) вузькоспеціалізовані проблеми, розробка проектів документів, рутинна і підготовча робота;
- в) конфіденційні проблеми, термінові справи, застосування заходів заохочення та покарання працівників організації;
- г) особливо важливі справи та справи, обтяжені високим рівнем ризику

45. Лінійні організаційні структури управління використовуються:

- а) дрібними підприємствами або підприємствами на початковій стадії функціонування;
- б) середніми підприємствами, які обрали нішову стратегію функціонування;
- в) великими підприємствами, які займаються диверсифікованими видами діяльності;
- г) всі вище перераховані відповіді вірні.

46. Виберіть найбільш повне визначення організаційної структури управління:

- а) сукупність управлінських рівнів, між якими наявні зв'язки субординації, які створюються для вирішення поточних завдань;
- б) сукупність органів та рівнів управління, між якими існує система взаємозв'язків, які забезпечують виконання управлінських функцій для досягнення цілей підприємства;
- в) сукупність виробничих підрозділів, з допомогою яких вхідні сировина та матеріали перетворюються у кінцевий продукт (товар або послугу);
- г) організаційно відособлений орган управління, призначений для виконання окремої функції або ряду функцій менеджменту.

47. Мотивація як функція менеджменту – це:

- а) процес взаємного упорядкування людських, матеріальних та фінансових ресурсів для забезпечення досягнення цілей підприємства;

б) процес створення умов або мотивів, які здійснюють вплив на поведінку людини і направляють її в потрібну для організації сторону відповідно до поставлених цілей;

в) сукупність заходів, які використовуються адміністрацією для стримування відтоку персоналу з підприємства;

г) процес зіставлення фактично досягнутих результатів діяльності підприємства з запланованими для визначення ступеня вкладу кожного працівника у ці результати та встановлення для нього відповідної винагороди.

48. Стиль керівництва – це:

а) набір нормативних правових актів, прав і повноважень, якими керуються керівники різних рівнів у своїй роботі;

б) метод впливу, який використовується керівником для вирішення визначеної ситуації;

в) визначене коло завдань, які стоять перед посадовою особою або структурним підрозділом апарату управління;

г) сукупність типових і відносно стабільних прийомів впливу керівника на підлеглих, використовуваних для ефективного виконання управлінських функцій і виробничих завдань.

49. Авторитарний стиль керівництва доцільно використовувати:

а) при орієнтації на кількісні результати;

б) при орієнтації на якісні результати;

в) якщо необхідно стимулювати творчий підхід до вирішення проблеми;

г) якщо необхідно згуртувати колектив та зміцнити неформальні відносини у ньому.

50. При застосуванні ліберального стилю керівництва:

а) керівник одноособово вирішує всі завдання, бере на себе повну відповідальність за їх успішне виконання, основною формою стимулювання виступає покарання;

б) на підприємстві наявний високий ступінь децентралізації повноважень, працівники залучають до активної участі у

прийняття рішень, створюються умови, за яких виконання службових обов'язків стає привабливим;

в) керівник ставить перед виконавцями проблему, створює необхідні організаційні умови, визначає правила, задає межі рішення, а сам відходить на другий план, даючи можливість виконавцям самостійно обирати спосіб вирішення проблеми;

г) керівник створює враження відвертої та щирої людини, хоча насправді переслідує корисливі цілі.

51. При застосуванні демократичного стилю керівництва:

а) керівник одноособово вирішує всі завдання, бере на себе повну відповідальність за їх успішне виконання, основною формою стимулювання виступає покарання;

б) на підприємстві наявний високий ступінь децентралізації повноважень, працівники залучають до активної участі у прийнятті рішень, створюються умови, за яких виконання службових обов'язків стає привабливим;

в) керівник ставить перед виконавцями проблему, створює необхідні організаційні умови, визначає правила, задає межі рішення, а сам відходить на другий план, даючи можливість виконавцям самостійно обирати спосіб вирішення проблеми;

г) керівник створює враження відвертої та щирої людини, хоча насправді переслідує корисливі цілі.

52. Методи управління поділяються на:

а) економічні, організаційно-адміністративні, правові, соціально-психологічні;

б) управлінські, керівні, психологічні, соціальні;

в) правові, адміністративно-розпорядчі, соціально-економічні, психологічні;

г) державні, правові, корпоративні, індивідуальні, колективні.

53. Економічні методи управління – це:

а) прийоми і способи управління, які базуються на моральному заохоченні працівників;

б) прийоми і способи управління, які включають дії організаційного, розпорядчого та дисциплінарного характеру

в) прийоми і способи управління, які мають у своїй основі використання економічних законів, інтересів і показників;

г) прийоми і способи управління, які визначаються економічною ситуацією, яка склалася на підприємстві і у країні загалом.

54. Особливістю організаційно-адміністративних методів управління є:

а) наявність декількох альтернативних варіантів впливу на підлеглих;

б) нечітко визначений об'єкт впливу та можливість відмови від виконання;

в) чітка адресність директив та обов'язковість виконання;

г) сприяння розвитку неформальних стосунків у колективі.

55. Контроль як функція менеджменту - це:

а) процес або діяльність, яка спрямована на впорядкування взаємних дій людей, ідей, речей;

б) процес створення умов або мотивів, які здійснюють вплив на поведінку людини і спонукають її діяти в потрібному для організації напрямку;

в) процес співставлення фактично досягнутих результатів з запланованими;

г) відокремлений вид управлінської діяльності, який визначає перспективу і майбутній стан організації.

56. Менеджмент як вид діяльності виник:

а) на перших етапах становлення людського суспільства;

б) як наслідок промислової революції кінця XIX початку XX століття;

в) в результаті появи і розвитку ринкових відносин;

г) в період рабовласництва, як наслідок потреби управління великими групами людей.

57. Інтерес до менеджменту як науки з'явився:

- а) на початку XV- наприкінці XVII століття у зв'язку з розвитком економічних та міжнародних відносин між країнами;
- б) у зв'язку з необхідністю координувати роботу великої кількості людей в ремісничих майстернях;
- в) під час другої світової війни як наслідок пошуку ефективних методів управління військами;
- г) наприкінці XIX – на початку XX ст. як наслідок промислової революції.

58. Менеджери низового рівня управління:

- а) забезпечують реалізацію політики функціонування організації і відповідають за доведення більш детальних завдань до підрозділів та за їх виконання;
- б) відповідають за донесення поставлених завдань до безпосередніх виконавців та ефективність їх виконання;
- в) розробляють політику підприємства, здійснюють стратегічне, тактичне та загальне керівництво;
- г) не мають владних повноважень і здійснюють виконавчі функції.

59. Економічність, як принцип планування, передбачає:

- а) використання таких методів планування, які забезпечать точність планових прогнозів;
- б) залучення максимальної можливої кількості учасників до процедури планування, в першу чергу тих, які задіяні у процесі його реалізації;
- в) застосування економічних важелів впливу на персонал для забезпечення своєчасної реалізації планових завдань;
- г) витрати на здійснення процесу планування повинні бути меншими за ефект, який очікується від запланованих заходів та процесів.

60. Неформальна організаційна структура – це:

- а) структура, яка виникає на основі взаємовідносин членів колективу, єдності чи протиріч їх поглядів чи інтересів;
- б) структура, вибрана і встановлена керівництвом вищого рівня управління шляхом організаційних заходів;

в) об'єднання людей та матеріальних ресурсів та будь-які упорядковані зв'язки між ними;

г) структура, яка найбільш повно відповідає цілям організації, допомагає досягнути їх з мінімумом витрат.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Long H.B., & Associates. Self-directed learning: Application and research. Norman, OK: Oklahoma Research Center for Continuing Professional and Higher Education. 1992. 156 p.
2. Абрамова О.В., Пуляк О.В., Терешук А.І. Формування м'яких навичок у здобувачів освіти через застосування тренінгових технологій. *Вісник післядипломної освіти*. 2021. № 18. С. 10-28.
3. Арешонков В.Ю. Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. *Вісник НАПН України*. 2020. № 2(2). С. 1-6.
4. Дія: Цифрова освіта. Цифрограм. URL: <https://osvita.diia.gov.ua/digram> (дата звернення: 03.11.2022).
5. Закон України «Про вищу освіту», редакція від 28.05.2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 01.11.2023).
6. Льїн О.А. Цифровізація освітнього процесу: погляд студентства. *Управління якістю підготовки фахівців в умовах цифрової педагогіки*: зб. наук. праць Всеукраїнської наук.-метод. інтернет-конф. Харків, 22-23 грудня 2021 . С. 99-100.
7. Лущик Ю.М. Застосування сучасних технологій у процесі підготовки майбутніх аграріїв у вищій освіті Великої Британії. *Педагогіка та психологія*: зб. наук. праць ХНПУ імені Г. Сковороди. Х. : ХНПУ, 2017. Вип. 57. С. 236-247.
8. Методика викладання у вищій школі: навчальний посібник / О.В. Малихін, І.Г. Павленко, О.О. Лаврентьева, Г.І. Матукова. К. : КНТ, 2014. 262 с.
9. Морзе Н.В. Дистанційна технологія як основа сучасних інформаційних технологій у навчанні. *Нові технології навчання*: науково-методичний збірник. 2001. Вип. 30. С. 32-41.
10. Нагаєв В.М. Методологічні засади управління навчально-творчою діяльністю студентів: монографія. Харків : «Стильна типографія», 2018. 151 с.
11. Новіков Б., Богачев Р.М., Бубон Т.В. Творча діяльність як засіб самореалізації особистості у суспільстві. *Освітній дискурс*. 2022. № 39(1-3). С. 84-89; С 86-87.

12. Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки. Розпорядження КМУ від 23 лютого 2022 р. № 286-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 15.11.2023).
13. Сергеева Л.М., Просіна О.В., Ілляхова М.В. Творчість як фактор мотивації досягнень: навчальний посібник. Київ., 2023. 124 с.
14. Словник-довідник з української лінгводидактики: навчальний посібник / за ред. М.І. Пентилюк. К. : Ленвіт, 2015. 320 с.
15. Стратегії формування творчої особистості: методи, прийоми, форми: колективна монографія. Київ, 2020. С. 193-209. URL: https://lib.iitta.gov.ua/723034/1/Monografia_Strategii_na%20друк.pdf (дата звернення: 01.11.2023).
16. Тюптя Л., Іванова І. Самостійна робота студентів в умовах інформаційного навчального середовища. URL: <https://ap.uu.edu.ua/article/145> (дата звернення: 01.11.2023).
17. Цифрова трансформація професійної підготовки фахівців в умовах застосування SMART-освітніх технологій: стан, проблеми, перспективи: матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Харків, 29-30 листопада 2023 року); за заг. ред.: В.М. Нагаєва, Ю.М. Сагачко, О.В. Грідіна. Харків: Комунальне підприємство «Міська друкарня», 2023. – 272 с.

Інтернет ресурси

Інформаційні сайти: 1. Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.kiev.ua>; <http://www.nau.kiev.ua>; <http://www.ukrpravo.kiev.com>; <http://www.liga.kiev.ua>.

2. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua>.

3. Національна парламентська бібліотека України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nplu.kiev.ua>.

4. Харківська державна наукова бібліотека ім. Короленка [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://korolenko.kharkov.com>.

5. Діючі положення ДБТУ[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://biotechuniv.edu.ua/pro-universitet/publiczna-informatsiya/normatyvna-baza/>

Навчальне видання

ВСТУП ДО ФАХУ ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Базова контролююча програма
для студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
денної та заочної форми навчання спеціальностей
073 «Менеджмент» та 281 «публічне управління
та адміністрування»

Автори-укладачі:

**ВОРОНКОВА Алла Анатоліївна
Храпач Костянтин Григорович**

Формат 60x84/16 Гарнітура Time New Roman Папір для цифрового
друку. Друк ризографічний. ум. друк. арк. 2,4

Тираж 25 пр.
Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських, 44